

det under Verdenskrigen — for Resten ogsaa i Fjor, da der ikke var Krig mere, og da den tidligere Regering ikke sad — var nødvendigt saa vidt muligt at holde Rigsdagen samlet, fordi der forelaa saa mange vigtige Sager til Afgørelse, at ingen Regering turde sende den hjem. At den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ogsaa mener, at dette er den tidligere radikale Regerings Synd, undrer mig i og for sig ikke.

Men jeg vender tilbage til Indtægten og siger, at den skyldes kun en Forlængelse og en Fornyelse af Skattelove, som tidligere er gennemførte, ikke mindst Indkomst- og Formueskattelove, der jo nu af den højtærede Finansminister regnes at ville give overordentlig store Indtægter for næste Aar. Der er talt om, hvorvidt denne Indtægt vil indkomme. Skønt jeg ikke underkender det, der er sagt om Muligheden for, at Folks Betalingssevne vil svigte, skulde jeg dog tro, at saadanne Beregninger fra Generaldirektoratet og Det statistiske Departement lægges saa forsigtigt, at der er Sandsynlighed for, at Indtægten gaar ind. Mindre sikkert er det maaske, at Forbrugsafgifterne vil indgaa. Jeg er ikke aldeles sikker i disse Tal — jeg fik, som sagt, først Finanslovsforslaget, da jeg kom her i Dag, saa jeg har ikke kunnet nedskrive dem —, men jeg tror, de regnes til 175 Millioner, medens de for indeværende Aar regnes til 155 Millioner — jeg maa udtrykke mig med en vis Forsigtighed. Det er muligt, at disse ikke vil indkomme, for det er rigtigt, det har Finansministeren og alle vel været opmærksomme paa, at de gaar ned Maaned for Maaned. Ikke alene Toldafgiften, hvorfor der ogsaa paa Finanslovsforslaget er sket Nedsættelse af den ventede Toldafgift, men selv de Forbrugsafgifter, man kunde tro vilde holde, de, som hviler paa Forbrug af spirituøse Drikke, Tobak, Cigarer o. s. v., synes at være i Nedgang, hvilket tyder paa, at Forbruget overhovedet tager af, thi saadanne Afgifter er gode Maalere for Forbruget. Imidlertid kan man vel gaa ud fra, at Indtægten vil indkomme.

Hvad Udgiften angaar, er den sikker nok, saaledes som den staar paa Finanslovsforslaget. Ja, den er endda utvivlsomt

anslaaet meget for lavt. Til Dels af Grunde, som den højtærede Finansminister har nævnt, vil man kunne antage, at der vil komme større Udgifter paa forskellige Punkter. Den højtærede Finansminister har forelagt en Normeringslov, som vil medføre en Udgift af $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. efter hans eget Overslag, og vel sagde den højtærede Finansminister i Folketinget, at det var ikke ukendte Udgifter, idet det var Udgifter til sønderjydske Tjenestemænd, som var konstituerede og skulde fastansættes, men Udgiften er ukendt paa Finansloven, og de $4\frac{1}{4}$ Million maa jo regnes til. De fordeler sig vel for en Del paa Statsvirksomhederne, optræder ikke alle direkte paa Paragrafferne 8—25, men der er andre Udgifter, der kommer til. Hvis Loven om Udenrigsministeriet gennemføres, kommer der vel 2—3 Millioner til. Det forekommer mig, den var oppe paa noget saadant, da den blev forelagt, maaske nærmere 3 end 2 Millioner.

Det siges, at den høje Regering har som Program Sparsommelighed. Jeg maa tilstaa, at det ikke har været mig muligt paa et eneste Sted i Finanslovsforslaget, i alt Fald saaledes som det forelaa efter anden Behandling — efter tredje Behandling har jeg ikke kunnet gennemse det — at finde noget som helst Tegn til Sparsommelighed. Maaske det, der er, men alle Udgifterne stiger. Paa alle de enkelte Budgetter er der Stigning. Jeg synes ikke, det tyder særlig derpaa. Endogsaa paa de militære Budgetter er det lykkedes den højtærede Forsvarsminister at komme 10 Millioner højere, end Statsregnskabet for 1919—20 viste, og da Finansministeren i Dag erklærede, at der kunde ventes Nedgang paa alle Budgetter, fordi visse Varer gik ned, store Forbrugsartikler som Kul og lignende, og alle Materialer blev billigere, undrer det mig noget, at den højtærede Forsvarsminister ikke har forsøgt at bringe sine Budgetter indenfor de Beløb, de naaede paa det sidst aflagte Statsregnskab. Men her er saamænd 10 Millioner mere, end der den Gang blev brugt, og det endda af en Regering, som var saa uheldig med sine finansielle Foretagender som den daværende radikale Regering.

Endelig er der et Punkt paa Finans-